

LA VEU DE CALONGE

SUBSCRIPCIÓ ANYAL

Calonge.	2'40
Fora	3'50
Estranger	5'00
Protectors	5'00
Número solt: 20 céntims	

P E R I Ò D I C I N D E P E N D E N T

Dels articles en són responsables llurs autors.—No es retornen els originals.

Redacció i Administració: Pl. República, 12-1.er-Telèfon 6
Director: JOSEP MARGARIT

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

PANORAMA

El mosàic del tauler d'escacs està obert damunt la bola del món Cada peça en son lloc, figures i peons, movent-se, recloses unes de les altres al ritme de les circumstàncies que es desenrotllen. La partida entaulada i que a ben segur tots lamentem en llur fur intern, arriba en els seus punts més àlgids d'interès i dramatisme i que condueix a la pregunta: Quí vencerà a qui?

Realment entenc que hi han d'haver dos butxins i dues víctimes tant si s'evita la tragèdia com si no s'evita. L'una ja està de cos present: La Societat de Nacions; i l'altra en camí: Abissínia

Dels dos butxins l'un es distressa amb la pell del xai, com en altre època passada, però sota la màscara s'hi amaga el lleó amb les urpues a punt de donar la gran grapada. I l'altra és el lleó que rufa el nas i mou el bigoti però sapiguent que, indefectiblement, li ha de tocar la de perdre. Ara que queda un interrogant a l'aire, vertader enigma. Alemanya És molt significatiu el silenci i actitud d'aquesta nació.

No es disputa aquí, qui té raó o qui té culpa, perquè a pesar de que sembla que això haurà d'ésser el lot, és el de menys, el que els interessa és saber qui d'ells podrà quedar-se amb el botí, sense que sembli que s'el hagi... fet seu d'una manera poc neta. O sigui: Qui és el més llest i qui el més fort. Com en altre temps

A vegades és convenient tenir un veí respectable perquè a l'ombra d'ell et respectin a tu, però en altres casos es contraproduent, puix no poguent haver-se-les directament amb ell, llavors rep indirectament el més fluix.

I aquest cas es el present a Abissínia. Té tres veïns que fins ara no s'havien atrevit a descobrir llurs intencions però la necessitat els ha obligat escandalosament a l'un per l'altre a posar-les de manifest, o sia, com diem per ací, s'han tret el drapets al sol com qualsevol bugadera ignorant. Tot això en nom del Dret i la Civilització, però fonamentalment, en nom de .. la rampinya, — tota duresa és poca—puix no hi ha res que autoritzi l'atropell d'un altre perquè a casa no hi tingui prou lloc i pocs diners. Això particularment s'en diu saltejar i abans era castigat amb la força.

Aquí hi ha hagut una jugada que França ha teixit i pot ésser que s'en grati les ungles i em permeto dir que els hi estaria pintat, puix és necessari ésser valent, més valent del que són ells que són els mendicants d'Europa en quant a por i imposar el respecte d'altra forma que per els camins tortuosos que acostumen a seguir i contra quals procediments és més que natural s'hi reaccioni, a menys de tenir un breu rubor a les galtes. I dic que els hi estaria més que pintat perquè el tant cacarejat acord franc-italià de per allà el mes de febrer o gener d'enguany, no fou més que un afer entre Laval i Mussolini, d'esquena a Anglaterra. No té res de particular que aquesta Nació reclami o vulgui la part que li toca, amb el mateix dret que ells, puix les tres peces principals de la partida són aquestes nacions i realment entre elles hi ha el joc, essent la prenda la pobre Etiopía, que no compta per res, si no és per a portar la divergència entre elles. Els Estats Units, Japó i Rússia per un costat i Alemanya per altra, no són altra cosa que altres peces principals del joc, o millor, pescadors que esperen l'hora oportuna de tirar l'am a l'aigua ..

Sigui el que sigui, hi ha una coincidència entre el pacte Laval-Mussolini i l'incident de Ual-Ual, que parlant clarament, no és altra cosa que un insignificant incident de frontera, com els que tot sovint llegim en la premsa, però que en aquest cas hi ha hagut interès en abultar i agreujar fins a les proporcions actuals. I, des de quan en Mussolini mou tanta brega? Per aací som pagesos, els cendraires d'Europa, però podia haver esperat una mica més i així no s'hauria vist tant el llautó. Aquest Imperi Romà que somnien, es millor que el deixin en somnis, puix la realització que intenten no servirà més que per esfonsar-vos i amb vós a la Itàlia. Respireu els aires lliures i veureu la realitat que us afirmo.

I ademés, senyor, se us dona tot quant se us pot donar, i pacíficament. El que potser no logressiu per les armes. I amb el gest del César, us permeteu rebutjar-ho tot. L'urc és un mal conseller. Escolteu millor el que a pocs passos de casa vostra diu i repeteix el Sant Pare i crec que no deixa d'anar desacertat puix segurament coneix millor que vós les opinions dels qui poden donar-les.

Mereixerieu una tunda ben donada. Si no pensessiu amb les pobres mares i esposes que queden abandonades i